

РЕШЕНИЕ

№ 7127

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9299** по описа за **2023** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 3089 от 29. 06. 2023 г. по НАХД № 4817 / 2023 г., Софийски районен съд, НО - 93 състав, е потвърдил наказателно постановление (НП) № 22-2300003 / 09. 03. 2023 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда – С.“, с което на „Строително-Предприемачески Холдинг“ ЕООД, С., в качеството му на работодател, за нарушение на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда, му е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 1500 лева.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от „Строително-Предприемачески Холдинг“ ЕООД, [населено място], в която се моли решението да бъде отменено като постановено при нарушение на материалния и процесуалния закон - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК вр. чл. 63в от ЗАНН. Поддържа, че не е извършено посоченото нарушение, както и че районния съд не е обсъдил всички представени доказателства. Претендира маловажност на нарушението. Иска отмяната на обжалвания съдебен акт и постановяване на друг по съществува на спора, с което да бъде отменено издаденото Наказателно постановление.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна. Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля А. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция е представено възражение срещу издадения АУАН, което се твърди, че не е обсъдено от административнонаказващия орган.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като във връзка с приложението на материалния закон съдът намира следното:

На 06. 01. 2022 г. е извършена последваща проверка от служители на Дирекция „Инспекция по труда” – С., за спазване на трудовото законодателство, при която е установено, че „Строително-Предприемачески Холдинг” ЕООД, [населено място], в качеството му на работодател, не е изпълнил даденото на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ, с протокол за извършена проверка от 02. 12. 2022 г. предписание под № 3, да изплати уговореното и начислено за м. ноември и м. декември 2019 г. трудово възнаграждение на Л. К. Б.. Срокът за изпълнение на предписанието е изтекъл на 08. 12. 2022 г.

На 06. 01. 2022 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение, като нарушението било квалифицирано като такова на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда. Актът бил предявен за запознаване със съдържанието му и връчен на същата дата на упълномощено лице, след което е издадено и обжалваното наказателно постановление.

При тези факти Софийски районен съд е приел, че е извършено твърдяното административно нарушение, което е формално, на просто извършване и е потвърдил издаденото наказателно постановление.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя изложените от районния съд правни изводи.

В тази връзка са неоснователни доводите в касационната жалба, че СРС не се е произнесъл по всички наведени доводи при оспорване на издаденото НП. Напротив от страна на СРС е извършен анализ на събраните по делото доказателства и въз основа на тях се е произнесъл по наведените от страната доводи за незаконосъобразност на издаденото НП, както и служебно е преценил съответствието му с материалния закон и спазването на процесуалните правила по издаването му.

Действително, с касационната жалба е представено възражение срещу издадения АУАН, което се твърди, че не е обсъдено от административнонаказващия орган (а не от въззивния съд, доколкото същото не е представено пред тази инстанция), но настоящия състав намира, че това нарушение не е съществено. В случая доводите изложени във възражението са залегнали и в подадената жалба срещу издаденото НП, които вече са били подробно обсъдени от страната на въззивния съд.

Неоснователни са доводите, че неправилно е посочена датата на нарушението, тъй като правилно уточнено в АУАН и НП, че срокът за изпълнение на предписанията

е изтекъл на 08. 12. 2022 г. и на 09. 12. 2022 г. е извършено нарушението. С изтичане срока за изпълнение на дадените предписания, възниква отговорността на техния адресат, поради което след тази дата нарушението е извършено.

Неоснователни са и доводите, че не са обсъдени представените доказателства за начисляване на възнаграждението, тъй като изрично в НП е констатирано, че възнаграждението е начислено, но не е платено. В тази връзка, не са представени никакви доказателства за заплащането на трудовото възнаграждение на Б., като в тежест на работодателя е да докаже, че същото в действителност е изплатено.

При това положение, районния съд правилно е констатирал, че не са представени доказателства за изплащане на възнаграждението, а от друга страна няма и доказателства, че дадените предписания са били оспорени по реда на чл. 405 от КТ, поради което същите са влезли в сила и са задължителни за изпълнение.

Съдът намира за неоснователни и доводите в касационната жалба, че в т. 3 от предписанието имало и други предписания, които били надлежно изпълнени, тъй като това не отговаря на действителността. Под т. 3 на предписанията от 02. 12. 2022 г. се сочи единствено заплащане на дължимото възнаграждение на Б., а другите предписания, под други точки, дадени със същия протокол, биха представлявали отделно нарушение, ако същите не са изпълнени.

В тази връзка, правилно от страна на районния съд е прието, че установеното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Нарушението на посочените разпоредби, е формално и закона не отчита вредоносния резултат, поради което неизпълнението на дадените предписания, е въздигнато от законодателя в административно нарушение. Дадените в случая предписания касаят заплащане на дължимото възнаграждение на работниците и служителите, поради което не може да се приеме, че се касае за маловажен случай.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно, съобразно чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3089 от 29. 06. 2023 г. по НАХД № 4817 / 2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение – 93-ти състав.

ОСЪЖДА „Строително-Предприемачески Холдинг“ ЕООД, [населено място], ЕИК хх, да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. – [населено място], [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.